

[Ole Espersen]

nes, at man genoptog en registreringspraksis, som var unødigt omfattende, og vi har set pinlige eksempler fra Forsvarets Efterretningstjeneste på omtale af fagbevægelsen under overskriften »Terrorisme, hærværk og sabotage«. Det håber jeg er bragt ud af verden, men det viser altså, at der er behov for lidt mere kontrol.

Jeg har nævnt de to eksempler for at vise, at det ikke blot er teori, vi taler om. Der er gået lang tid, og der har også været aktuelle eller i hvert fald næsten aktuelle eksempler på behovet for en øget kontrol.

Jeg synes, at emnet egner sig til åbenhed og kontrol i et vist omfang, men kun i et vist omfang. Den må ikke på urimelig måde svække tjenesternes mulighed for at fungere, og jeg er ikke et øjeblik i tvivl om, at det vil kunne gøres, således at det heller ikke sker.

Jeg satte ikke den 2-mands-arbejdsgruppe, som arbejder i Det Udenrigspolitiske Nævn, i relation til hverken Wambergudvalget eller den årlige rapport. Jeg har ikke meget fidus til den årlige rapport, og Wambergudvalget ved jeg ministeren i hvert fald har brug for selv som minister for at kunne tage sit ansvar og være sikker på, at der foregår en rimelig kontrol med registreringer og videregivelser. Jeg kender ikke den nuværende sammensætning af Wambergudvalget, men jeg håber, at ministeren har fulgt de principper, der hidtil har været fulgt, så det er personer, som man kan føle sig overbevist om har stor tillid i offentligheden.

Lad mig så endelig om ombudsmanden sige, at jeg er klar over, at hvis vi får et parlamentarisk kontroludvalg, mister ombudsmanden sin kompetence, men får vi noget, der er lige så godt eller bedre, gør det jo heller ikke noget.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Blot for klarheds skyld: Jeg har ikke omtalt kontrollen af efterretningsvæsenerne fra Statsrevisionens side. Jeg har nævnt, at Statsrevisionen i al almindelighed førte kontrol med, hvad der skete fra ministeriets og administrationens side.

Aflytningskendelser, som hr. Jens Thoft var inde på, afsiges som regel til brug for efterforskning for politiet, ikke for efterretningsvæsener.

Så var der lige en udtalelse i min første korte bemærkning, som jeg er blevet gjort opmærksom på kan misforstås, og derfor vil jeg gerne

føje til – det skal ikke opfattes som et angreb på Forsvarets Efterretningstjeneste – at når den ikke kunne oplyse, på hvilket tidspunkt af døgnet invasionen i Tjekkosllovakiet skete, var det simpelt hen på grund af manglende bevillinger. De havde lukket stationerne, fordi de ikke havde flere penge.

Der var et forslag, som hr. Jens Thoft ikke havde forstået. Jeg har talt med adskillige her i salen, og da hr. Jens Thoft tilsyneladende er den eneste, som ikke har forstået det, kan det nok ikke nytte, at jeg forklarer ham det igen, så det skal jeg afstå fra.

Jørgen Tved (FK):

Hr. Jens Thoft stillede det direkte spørgsmål til os, om vi var tilhængere eller modstandere af kontrol, og jeg skal da gerne til beroligelse for hr. Jens Thoft og SF sige, at vi har det faktisk på samme måde, som Bertolt Brecht har givet udtryk for det, at vi synes, tillid er godt, men kontrol er bedre. Så længe SF ikke sammen med os vil arbejde for, at mere eller mindre lyssky væsener bliver afskaffet, er det klart, at vi skal have den størst mulige kontrol med disse væsener.

Men vi har ikke meget tillid til, at et meget snævert udvalg, hvori man sidder og reviderer hinanden på nøjagtig den måde, som hr. Jens Thoft beskrev det: den ene mand med blå briller og skæg sidder og reviderer den anden mand med blå briller og skæg – og de kommer oven i købet fra samme firma – vil have nogen større virkning som kontrolinstrument. Vi har f.eks. ingen tillid til, at folk, der giver udtryk for det, hr. Arne Melchior eksempelvis gav udtryk for, vil være særlig påpasselige med disse mere eller mindre lyssky væseners virksomhed.

Så har jeg forstået på justitsministeren, at han beklager, at Socialdemokratiet er ved at bevæge sig. Vi kan jo så håbe på, at de har den samme ordfører næste gang, vi behandler en sådan sag, for ellers kan der jo ske både det ene og det andet; det kan gå både til den ene og til den anden side. Men der er vel ikke noget at sige til, at Socialdemokratiet bevæger sig i denne sag. De kan vel i modsætning til andre godt mærke, hvorfra vinden blæser. De kan godt mærke, at befolkningen ikke har sympati for hverken NATO, militærvæsenet eller mere eller mindre lyssky handlinger. Socialdemokratiet er vel så småt ved at fornemme, at vinden blæser på en anden måde.